Μαρία Παναγοπούλου: «Οι αποκαλύψεις για ψυχική και σωματική κακοποίηση είναι μια μορφή “επανάστασης”...»

14 Απριλίου 2021

Η δημοσιογράφος και συγγραφέας Μαρία Παναγοπούλου γράφει στη γραφομηχανή για τον «ΚΩΔΙΚΟΣ ’21: Η επόμενη ημέρα»…

Από την «ελευθερία» της καθημερινότητας στην «αιχμαλωσία» της ζωής μας, λόγω του COVID -19. Πόσο σας επηρέασε αυτή η αλλαγή;

Τον τελευταίο έναν χρόνο που η ζωή μας έχει μπει σε παύση λόγω της πανδημίας, περνώ από διάφορα στάδια. Σοκ, φόβος, θυμός, απογοήτευση, κούραση. Πλέον βρίσκομαι στη φάση της προσαρμογής. Επεξεργάζομαι τις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται και προσαρμόζω τη ζωή μου, τις επιθυμίες και τα σχέδιά μου σε αυτές. Όταν δε μπορώ να αλλάξω κάτι, προσπαθώ να βρω εναλλακτικούς τρόπους για να το αντιμετωπίσω και στην περίπτωση του COVID-19 η προσαρμοστικότητα είναι ο μόνος που βρήκα.

Μέσα σ’ αυτό το χρονικό διάστημα πως λειτουργήσατε και τι ήταν αυτό που σας έλειψε περισσότερο; Υπήρχαν στιγμές θυμού ή περισυλλογής;

Μου έχει λείψει η απόλαυση απλών πραγμάτων που –κακώς- τα θεωρούσα ως δεδομένα πριν από την πανδημία. Μια ταινία στον κινηματογράφο, ένας καφές με καλούς φίλους, μια βραδινή έξοδος για φαγητό, μια βόλτα στο βιβλιοπωλείο της γειτονιάς μου για να προμηθευτώ βιβλία. Και φυσικά υπήρξαν στιγμές θυμού και γκρίνιας αλλά ευτυχώς συνοδεύτηκαν από στιγμές περισυλλογής.

Ποιο θα ήταν το μήνυμα που θα στέλνατε σ’ όλους εκείνους που οι συνθήκες τους απαγορεύουν να κάνουν πράξη τα «θέλω» τους;

Εάν οι συνθήκες είναι ανθρωπίνως αδύνατο να αλλάξουν τότε το μήνυμά μου είναι να αναπροσαρμόσουν τα «θέλω» τους. Εάν όμως οι συνθήκες επιδέχονται ανατροπής, τότε τους λέω με όλη μου τη δύναμη να εξαντλήσουν κάθε περιθώριο και να παραμείνουν ακλόνητοι στις επιθυμίες τους.

Αν σας ζητούσαμε να βάζατε έναν τίτλο στη χρονιά που έφυγε, ποιος θα ήταν αυτός;

Βλέποντας τις μέρες να περνούν…

Οι τέχνες, τα γράμματα και γενικά ο πολιτισμός, έπεσαν «θύμα» αυτής της καραντίνας ή πιστεύετε πως μέσα από αυτή θα βγουν πιο δυνατές;

Πάνε πολλές δεκαετίες που ο πολιτισμός στη χώρα μας δεν κατέχει τη θέση που του αναλογεί. Η καραντίνα επιβάρυνε δραματικά την κατάσταση, αφού έβαλε στον πάγο κάθε πολιτιστική δραστηριότητα. Είμαι αισιόδοξη πως μόλις επιστρέψουμε στην ελευθερία, ο κόσμος θα στηρίξει και τις τέχνες και τα γράμματα, αλλά καλό θα είναι να πράξει το ίδιο και η πολιτεία.

Ο χώρος του «πολιτισμού» όμως, σύμφωνα με τα όσα έρχονται καθημερινά στο φως της δημοσιότητας, «κακοποιήθηκε» ψυχικά και σωματικά. Τι θα λέγατε για αυτή τη φρικτή εικόνα; Οι αποκαλύψεις, είναι μια μορφή «επανάστασης;»

Τα περιστατικά που αποκαλύπτονται δεν είναι ο κανόνας αλλά οι φρικτές εξαιρέσεις, ως εκ τούτου θεωρώ άδικο να στιγματίζεται συλλήβδην ο χώρος του πολιτισμού. Οι αποκαλύψεις για ψυχική και σωματική κακοποίηση είναι μια μορφή «επανάστασης» και ελπίζω πως το ίδιο «επαναστατικές» θα είναι και οι κυρώσεις που θα επιβληθούν στους δράστες, ώστε να λειτουργήσουν αποτρεπτικά στο μέλλον.

Τι ήταν για εσάς το 1821, τι κοινά θα μπορούσε να είχε με το 2021 και πως φαντάζεστε την επόμενη μέρα;

Το 1821 είναι για εμένα η κορυφαία νίκη των Ελλήνων στον αγώνα διάσωσης της εθνικής μας ταυτότητας. Κοινά ανάμεσα στο 1821 και στο 2021 θα μπορούσαν να υπάρξουν μόνο εάν συνειδητοποιούσαμε πως το να αγαπάς την πατρίδα σου και να αγωνίζεσαι για να μη χαθούν η γλώσσα σου, τα ήθη και τα έθιμά σου, δεν έχει κομματική απόχρωση, δεν αποτελεί «προνόμιο» κάποιας ιδεολογικής παράταξης, δεν είναι ούτε «γραφικότητα», ούτε «εθνικισμός». Είναι χρέος προς τους εαυτούς μας και προς τα παιδιά μας. Την επόμενη μέρα ωστόσο, τη φαντάζομαι πιο φωτεινή κι αυτό γιατί έχω μεγάλη εμπιστοσύνη στις νεότερες γενιές. Τους ήρθαν όλα τόσο ανάποδα, που είναι μονόδρομος να τα αλλάξουν προς το καλύτερο.

Παύλος Ανδριάς by aylogyrosnews